

FELVIRADÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KOZLÓNY.

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmond sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beiglatás után külön 30 kr.

Nyilttár soronként 15 kr.

a hirdetések s azok díjai a kiadó-hivatalba utasítandók.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:

Füzteza 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutoza 368. sz.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Kinevezés vagy választás?

III.

ME. Bevégezván „Megyei reform-kérdések” cikksorozatát igen tisztelt ellenvéleményesem gróf Csáky Gyula — reám hárult a kötelesség — ki az ellökött keztyűt e lap 8. számában felvettem — a kérdést az ellenkező oldalról tüntetnem fel.

Hisz a t. gróf maga is mondja I. cikkében „miserént egy tárgyat minden állásontról másképp látunk.” De ne felejtjük, hogy szerepünk nem csupán a néző, és álláspontunknak — a melyet választunk — egyszersmind a tevékenység kiindulási pontjának kell lennie. Ha tehát nem oly könnyen hallgatjuk el a t. gróf nézetét, mint a hol „csak izlés dolga” a kérdés, — de kissé jobban ügyekszünk a közönséget a mi álláspontunk helyességéről győzni meg: elnézést és türelmet kérünk nem csak t. ellenvéleményestünk, — de a t. olvasó közönségtől is.

A t. gróf egész cikk-sorozatát az ép, romlatlan ifu keblet jellemző vérmes jó remény és szinte korlátlan bizalom — „optimismus” — lengi át. — Irigyelni talán tudnók ez érzelmeket: de azokban osztozni —nem. De ne vegye rosz néven a t. gróf, ha arra figyelmeztetem, hogy *egyén* viszonyainkban a mások iránti „optimisticus” bizalom természetes, — sőt szép dolog, és megbocsájtathó ha kárát valljuk is, de mint egy hon polgárának, egy nemzet tagjának, midőn a közügyről van szó — „optimistának” lennünk nem szabad; mert a nemzet nem az élet pályájára most kilépő ifu, — és mi is — át tanulmányozván történetét, ne hunyjunk szemet annak keserű csalódásai és tapasztalatai elől, de helyeztük magunkat egyszerre annak korába, tapasztalataiba.

Ha a t. gróf még egyszer átfutja nemzetünk közelebbi negyedfél századának történetét, — avagy általában a világ történelmét, — és az után ismét széttekint jelen helyzetünkben, — talán, nem mondja többé, „*hogy a vést (már) kiállottuk.*”

A t. gróf „Megyei reform-kérdéseiben” a vitát szélesebb térére viszi át, mint a melyen az megindult, — mert immár nem csak a szabad választás, — de általában minden „autonomia,” — minden *önkormányzat* ellen kardoskodik, midőn a mi nézetünket ostromolva, azon következtetésre jut, és azt a mi nézetünk gyengéje és hibájaként rója fel, hogy a szerint, „nem is a kormányzó parancsol nekünk, de *mi magunk* parancsolunk magunknak.” — Igen is t. gróf, *mi magunk* kormányoztuk magunkat 1848-ig — és „ha az Isten úgy akarja mint magunk” — ezentul ismét magunk kormányozandjuk magunkat. — A „parancsolás” szó itt nincs helyén, mint már II cikkemben kifejtettem. Ime, a mit a t. gróf nézetünk hibájaként hozott fel épen az világ legnagyobb dicséretére — a „Selfgovernment.”

Igaz — a t. gróf is az önkormányzat hívének mondja magát, de ezt világosan csak arra szorítja, hogy minden 3 évben egyszer két-három jelelt közül arra adhatjuk szavazatunkat, a kire akarjuk, — és a ki az után mint korlátlan teljhatalmu képviselőnk tagja lesz az országgyűlésnek.

De hát a t. gróf csak nem akarja velünk elhitetni, hogy a *törvényhozást a kormányzással* egynek tartja? A befolyás a törvényhozásba nem önkormányzat. Ez két külön ága az államhatalomnak, és van még egy harmadik — az igazság-szolgáltatás.

A t. gróf beéri vele, ha csak az elsőbe lesz azon említett eskély névszerinti befolyásunk, a másik kettőt

ellenben egyszer mindenkorra és egészen át akarja adni a kormányznak.

Mi ellenben csak úgy érezhetjük magunkat politikailag szabad, önálló, alkotmányos nemzetnek, ha az állam-hatalom minden ágaiba gyakoroljuk befolyásunkat — Önkormányzat nélkül absolutismus alatt érezzük magunkat.

De legyünk igazságosak. Ha kiemeltük a t. grófnak „optimismus”-át: ne hallgassuk el „pessimismus”-át se. — Természetesnek találjuk az ifu kebelből fakadó „optimismus”-t, de hát hogy verhető gyökeret ugyanazon szívben a „pessimismus” — ez, megvalljuk, talány előttünk. . . . „Több szem többet lát,” és az egyes ember önértékéből eredő téves irányát helyre igazítja az egész társadalom közérdekeinek utmutatása szerint követett közös irány: és a t. gróf mégis „optimista” az egyes gyarló ember iránt, és „pessimista” a társadalom iránt, — melynek maga is egyik tagja.

Ülhet a kormányon ember, oly jó hazafi, mint bármelyikünk, és bölcsőbb *mindegyikünkénél* (külön-külön) — ezt megengedem; — de nem lehet jobb hazafi, és nem lehet bölcsőbb, mint vagyunk *mindannyian* (együtt vévő.)

A szobrászatnak, úgy látom, nagy kedvelője a t. gróf. Most ugyan már nem a Bavaria, de a miniszterialis rendszer szobrával foglalkozik. Abban fáradozik, hogy minket annak szépségéről meggyőzhessen. — Ne fárasztassa magát a t. gróf, — meg vagyunk arról győződve épen oly erősen, mint ő maga.

A különbség köztünk csak az, hogy a t. gróf e szép szobrot minden alap — „piédestal” — nélkül, csak egy a pusztla földre akarja állítani, és kitenni azon veszélynek, mely Aegyptus-ban a Sphynx-ét érte, hogy most már csak egy része látszik ki a homokból: holott mi azon szobrot egy szépségének és nagyságának megfelelő alpra — a *megyei rendszerre* akarjuk állítani, a mely azt a földbe sülyedéstől és bukástól óvja meg — magunkat pedig azon veszélytől biztosítson, hogy egy váratlan perczen a t. gróf gyönyörű, de „colossalis” szobra nyakunkba düljön, és minket össze zuzzon.

Azt mondja a t. gróf, hogy Karsa Tamás t. barátom, és én azon szobornak „vagy egyik karját — a bíróság kinevezését — vagy mind a kettőt — a bíróság és közigazgatási testület kinevezését rosznak állítjuk.” — Szeréntem a szobor csak két karral lehet szép. Azon szobornak, a melyen a t. gróf farag, egyik karjával böcs tanácsát kell a fejedelemnek nyújtania: a másikkal a törvényt végrehajtania.

Ne csináljon neki több kart a t. gróf, és ne csinálja azt az egyet is oly hosszúra, mint kinagyolta, mert szörnyeteg lesz belőle a melyől irtózunk.

De hagyjuk a hasonlatot.

A t. gróf is azt mondja, hogy „ime, itt vagyunk a tárgy sark-pontján. Ez a fő kérdés” . . . és mondja ezt épen a köveikező észrevétele után „K. T. ur a szobor értékét *egészen* megtámadja. Azaz a *felelős kormányzati rendszert*, mint oly valamit állítja elé, mely az ország autonomiáját merőben veszélyeztetné.”

K. T. barátunk czikke eleven emlékemben volt, — és egy szóra sem tudtam emlékezni, a melynek ilyforma értelmet lehetne tulajdonítani.

Letettem tehát tollamat, és újra elolvastam azon cikket szörül szóra, — és — engedjen meg a t. gróf — most sem találom benne, a mit a t. gróf olvasott ki belőle . . .

Fordítsuk meg a dolgot, és akkor *talán* megtaláljuk ez ellenmondás kulcsát. K. T. *nem* támadja meg a felelős kormányzati rendszert, — hisz: ha ettől féltene az ország autonomiáját, vajjon *nem* felelős kormányra akarná azt bízni?

De igen is, megtámadja a t. gróf az autonomiát, az önkormányzatot, a megye rendszert egészben, mint olyant, a mely minden kormányzást lehetlenné tesz.

Azaz: a t. gróf azon sokak közé tartozik, a kik a felelős kormányt és autonomiát egymással megfelférhetetlen két dolognak tartják: K. T. barátunk, és vele együtt igen sokan — napról napra többen — ellenkező véleményen vagyunk. Amde, ha a t. grófot sok joles hazafiának nyilatkoztam, a *Fisza Kálmán röpirata*, — *Horváth Boldizsár választóihoz intézett szövegének e kérdést tárgya* ó része, — sőt maga az *együtt ülő országgyűlés színtől készített válasz-felirati terv* nem képes a mi nézetünkre téríteni: hogy legyek én oly vakmerő, azt megkísérteni? — Igen, de mind erre azt mondhatja a t. gróf, hogy ez is „argumentum ad verecundiam” a melylyel őt nem meggyőzni, de ledorongolni akarom.

Azt mondják, hogy némely bajon országos hírű orvosok tudományos szerekkel nem tudtak segíteni: s egy kuruzsuló vén asszonynak egyszerű házi szerrel sikerült az.

Nem hiszelgek magamnak a siker reményével, — csak a különbséget akarom jelezni magam és a fentebb említett nagy honfiak közt.

(Folytatjuk.)

A sárosmegyei gazdasági-egylet ügyében.

II.

Ha egy ország különböző vidékei a terme és nagy munkáit, legalább a fő ágakra nézve: tap és oltózéki czikkekre, mint szintén husnemdek és tűz- vagy épületanyagok termelésére nézve egymás közt oly módon megosztanák, hogy legalább eladás végett, mindenik főképp csak azt termelje, mire a vidék talaja s egalja kiválólag kedvező — feltétlenül hogy kellő közlekedési utak és eszközök legyenek eme termékek kicserélésére: itak sok nehéz és hasztalan fáradságtól megkíméltének mindnyájan s igen sokkal több eredményt mutathatna fel egy egy nemzet vagy nép a haza drága földjének kellő művelése után.

Nem követelhetik bármely vidék birtokosai hogy a fogyasztó osztály az ő buzájokat, tengerijökei stb ha azok a vidék természeti viszonyai ellenében is nagy költséggel és szorgalommal termeltettek, teljes értékben megfizesse, ha kedvezőbb vidékek lakói kevesebb szorgalom után nyert s a kedvezőbb éghajlatnál fogva jobb minőségű hasonló terményeiket, olcsóbban állítják piacra.

Igy bármily igazságos is panasza a sárosmegyei birtokosnak hogy gabonáját s főképp a buzát és tengerit nem fizeti meg a fogyasztó közönség — végre is — azon, ha ily tápczikkek az alvidékről jobb minőségben s olcsóbb áron kerülnek piacra, mindnyájunknak csak örülnünk kell, mert birtokosaink megkíméltének a hasztalan fáradozás és számítás kellemelenségeitől s magánal az élet parancsoló körülményeinél fogva jobb utra t. i. oda tereltetnek, hogy saját vidékük előnyeit felhasználva a termelés hasznosabb ágait karolják fel, melyeknél fogva ők is bátran kiállhatnak nemcsak saját, de idegen vidékek piacain is.

Ilyen cikkek mondhatók Sáros megyére nézve némileg az árpát, kiválólag a lencsét s borsót, a gyümölcsöket, mesterséges takarmány-magvakat (melyre mint az előbbeni cikkben láttuk főszüksége van önmagának a megyének is.)

Ez utóbbiak az alföldi megyékben már a talaj és égalj sajátosságainál fogva soha nem félhetnek a versenytől s nem is közvetlen tapanyagok, de ezeken kívül hivatalozhatunk egy oly szövetanyagra is, mely ember emlékezet óta t. i. 6—8 ezer óra az ember nemnek kiváló fogyasztási cikke s melynek jobb öltözéki anyagot jelen ismereti területünk hiában keresnek a tudósok és iparosok, mely az alföldön nem terem csak kivételképpen s mely már egykor oly jelentékeny ipar s kereskedelmi cikke volt Sáros megyének, miszerint ezer meg ezer éves adókat kegyeret, meggazdagította némely kereskedő s a hazai igények jó részét fedezvén Görögországig elvezető út hírnek s keletnek örvendő.

Ez a szövetanyagot egykor Europa legműveltebb népei épén csak egy ázsiatik, móltak, gerebeneltek kézi örmény vagy székkel fontak, kézi széken szöttek, mint a felül látható. Igazán a múlt század végén egy hatalmas versenytársak felkeltését a lennek.

A gyapot, melynek szeszai vaknyobak, kevesb munkát igényelnek, a lennél jobban feiveszik s így a szemnek kevésbé ártalmas.

Ezen versenytárs gyengesége azonban kiismerttven s hiába és isletünk mindinkább megszilárdulván arra nézve, hogy fehéremeké gyanánt, asztalra, ágyra és testre a lencsével sokkal czélszerűbb és csinosabb annyivalakább, mert ennek most már oly fényt tud adni a gyáros, mint a gyapot, soha nem nyer sőt ez mindinkább megvárul, míg amaz mindinkább fehéredik — — — a lennek oly nagy s biztos tért foglaltak el a háspártánál, minővel a gyapot melyet csak külső csillamlásra szoktak használni, soha sem mérkőzhet.

A gyapot csábító felhívása csak ösztönül szolgálta arra hogy a lenfélék hozzászerezés munkái helyett rövidsbb s biztosabb előkészítést fontás és szövést kísértsenek felbe léptetni Nyugateuropa iparkodó népcé. Számtalan kísérletek után, most már, a kitűnőbb len s kender termő vidékeken ezen szövetanyagok mindenféle munkái oda javítottak, miszerint velők, a régi szokás szeriat versenytársi lehetlen.

Igy igen természetes hogy a versenytéren Sáros megye népe mely az említett időszak óta semminemű javítást nem hozott be sem az előkészítésben, sem a feldolgozásban a természet teréről is majdnem végkép leszorított; a birtokosok pedig nem gondoskodván valamely előkészítési gyár felállításáról vagy állításáról mely a nyers anyagot „lapon“ át-vezve, mind inkább nagyobb termelésű, annál többet veszítenének a szokásos eljárás előnyei miatt, kivélt az előkészítés megszűntetése óta.

Az előkészítés előnyeinek kövekeztében tehát nosztalgikus érzésekkel kell szemlélünk a kiváló eladás végrei terén és az előkészítés gondoskodva nincs oly gyárakról, melyek a közönséget megelégedés lehetőséig biztos leend.

És ezen a területen a gyárakhoz csak akkor lehet reményteljesen eljutni, ha a vállalkozó társulat biztosítja a szükséges feltételeket, melyek a szövetanyagnak a vállalkozókat bátorító megalapozottanok jó művelése s lennaggal bevezése miatt.

Ezen két előfeltétel felállításának meghatározását s az egymás közötti viszonyok megállapítását, természetesen méltán s leginkább csak egy gazdasági egyetemen lehet és kell varnunk.

KUBINYI LAJOS.

Lapszemle.

B. Eötvös Politikai Hetilapjában olvasuk: „A közügyemet a képviselőházban folyó felirati viták s azon várakozás foglalja el, melylyel a főrendek választmányára által készült felirati javaslatnak eléje nézünk. — Miatan az utóbbi, mint illető körökben halljuk, ugyan azon elveket foglalja magában, melyeket a képviselőház felirataiban kifejezett, el kell várnunk a javaslatot, meliőt véleményi módra tunk, mennyiben fejeztettek ki lejt elveink a főrendek által szabatosabban, s mennyiben tarthatjuk okadatoltnak, s így helyesnek a főrendi ház eljárását, mely ez esetben egy külön felirást szükségesnek tartott. Mert mi, habár a főrendek ezen

jogát, mely a parlamentarizmus eljárás általános és 1848 óta hazánkban is elfogadott elveinek megfelelő, a legtöbből sem vonjuk kétségbe; megvalljuk, őszintén örültünk volna, ha a főrendek ez izben meggyőződésükkel megegyezhetőnek tartották volna, hogy ezen kétségbevehetetlen jogokkal ép úgy ne éljenek most, mint arról 1861-ben lemondottak, s pedig ugyanazon okokból, melyek a főrendeket akkor ezen eljárásra bírták.

Helyzetünk azóta sokba változott. Az aggodalom helyett, melylyel a hazafiak akkor a jövőbe néztek, a nemzet többségének szívében most remények töltik. Akkor tudtuk, hogy az értekeződés fonala megszakadván, ismét oly időszakba léptünk, melyben elveink iránti hűségünket csak férfias türelem által bizonyíthatjuk be. Most bajaink orvoslásának, sőt alkotmányos életünk újabb biztosításának lehetőségét látjuk magunk előtt. De nekünk ugy látszik, hogy ha akkor midőn alkotmányunk védelmét csak passivitásunkban kereshettük, érdekünkben volt, hogy azon következetességben, melylyel a kormányunk nem törvényszerű eljárásától részvétünkét megtagadtuk, az egész nemzet egyetértésen; ugy ezen egyetértés nem kevesebbé szűkséges most, midőn a hazáért nem csak tenni, de tenni kell, s midőn minden törekvésünknek eredménye, főképp egyetértésünktől függ. Épen mert ezen egyetértés a passivitás mezején sokkal könnyebb vala, mint most, midőn alkotmányos szabadságunk biztosítása pozitív határozatokat kíván; s mert azon veszélyek, melyekkel minden átalakulás jár, csak az által kikérülhetők, ha bizonyos elveket tűzünk ki s egyetértve ezeket követjük eljárásunkban, épen azért kétfős aggodalommal töl el minden, mi ezen egyetértést megzavarhatná. — Hisszük, hogy a főrendek választmányának felirati javaslata meg fogja czáfolni ezen aggodalmainkat s így, míg ez megjelent, nem szölnünk azokról, mik több lapban a külön felirat czélszerűsége mellett vagy ellen mondtak.

Országgyűlési tudósítások.

(Képviselőház.)

A felirati viták foglalkoztatják folytonosan a képviselőházat.

Lapunk szüktere nem engedvén, hogy a beszédek közöljük, csupán röviden említhetjük meg az érdekesebb beszédeket.

A vitát Bartal György helytartósági alelnök kezdte meg, s beszédjét a kormány programjának tekintik.

A szónokok mint általában a ház többsége, s a hazai közélet élménye is a feliratot teljesen elfogadhatónak tekinték.

Hozzá szölk eddigelé B. Eötvös József, Madarász, Zsedényi, Ghyeci Kálmán, gr. Apponyi, gr. Keglevich Béla, b. Babárczy, Hunfalvy Pál, Ivánka Imre, Szentkirályi Mór, gr. Szechenyi Béla, Lónyay Menyhért, Somssich Pál, gr. Zichy Nándor, gr. Vay Béla sat. sat. — Legnagyobb tetszésben részesültek nem csak a házban de a hazában is: B. Eötvös József, Ghyeci Kálmán, Szentiványi Mór, Somssich Pál stb. beszédjeik.

(A Felsőház)

A főrendi tábla 30-as bizottságja f. hó 19. mutató be felirati javaslatát, melyből előlegesen a következő passusú veszszük át:

„Régi és újabb törvényeink hangsúlyozzák a magyar kormány függetlenségét és felelősségét; helyhatóságai intézményeink, alkotmányunk e tisztos és nagy értékű támaszának, mely még mindig teljes életképességgel bír, meliőbb rendezett helyreállítására képezi a nemzet sovár óhajlásainak egyik fő tárgyát, — és ezért egy függő len, felelős, egyes személyekben összpontosított és általuk képviselt törvényes magyar kormányzatnak minél előbbi szervezését Felsőház atyai gondoskodásaitól várják a főrendek; — mely magyar felelős miniszterium az idő s változó viszonyok igényeinek megfelelő gyors, hatályos és független kormányzatot biztosítván, megyei, városi és kerületi szerkezet rendezett felállításával együtt, az ország jogos kívánalmait és igényeit megnyugtató kielégítésének biztos és hathatós eszközt képezendik.

LEVELEZÉS.

Alsó-Meczenzéf, február hó 18. Mint tudva van, városunk polgárainak legnagyobb keresményök a vasgyártás, mely cikik 400 kovácsot foglalatoskodtat s a gyárak 40 ezer m. vasat feldolgoznak, a mint mindenben ugy ezen téren is nálunk már négy év óta igen nagy pangás volt, az árak 20—30 százalékkal lejjebb mentek, a munkásoknak keresményök, a legalsóbb fokig csigázottak, az itt létező öt vasgyári-Társulat, hogy munkásaiknak foglaltságot, és kenyeret adhasson nem csak hogy haszon nélkül, de gyári áron alol is eladta készítményeit; a nyomor már a legnagyobb fokon volt, a melyet minden zuglódás nélkül türeik. Mintegy 12-en, hogy létéket megjavítsák, kiköltöztek Amerikába Klevelandba! a hol kovács mesterségből élnek! most hála az égnek már kezd mozogni a kereskedés de haszon nélkül, annyiban még is jó, hogy a készítmények elkelnek s így a munkások foglaltságot kaphatnak; a multhéten a szögkovácsok demonstratiót csináltak a gyárak ellen — egysem dolgozott, összecsoportosodtak, s a munkát megtagadták, míg nékiek a gyárak egy napi munkáért 10—15

uj krajcárt nem javítanak egy ezer szögre; ezen javítás pedig kettőnek jön, a mesternek és a vele dolgozó legénynek; mostanáig kettően kerestek egy nap 50—60 krt. most pedig 60—75 krt. mennyi esik egyre! a gyárak azonnal a legnagyobb készséggel bele egyeztek mert belátták, hogy munkásaik nem élhetnek, és a legnagyobb inséggel küzködnek! in vel minden jónak és így a rosznak is van valami jó oldala, ugy volt ez nálunk is; gyáraink legnagyobb feláldozással kereskedelmi összeköttetések kötöttek a külfölddel, készítményeiket moldva és oláhországba a fekete tengerig — török és csehországba küldék, oly annyira: hogy nem képesek, a stajer és alsó-austriai kapa- és áso- gyárak a concurrentiát kiállani! Adná az ég, hogy mihamarább javulnának viszonyaink, hogy a rajtuk esett seb mihamarább befogva, mert a mi kereskedelmi viszonyaink szoros kapcsolatban vannak szeretett Hazánk viszonyaival.

SCHMOTZER BAI INT.

Ungvárból. Ungvárból, febr. 19. — Régi levelezői szokás levén a farsangtól elbucszni s egy kis bőjti elmékedésbe merülni, én is mint régi ember hódolok e szent szokásnak, de minekutána sok mentő oknál fogva ezzel is el késtem, csak azt jegyzem meg, hogy a dalárdánk által rendezett dícsó vigalom fényes sikert aratott; ha t. i. a jótékony czélra összelánczolt s böhösködött 263 fr. és néhány krt. a banknóta miatt fényesen lehetne mondani. Ebből pedig a tanulság az, hogy az alczásbál jövője nálunk is meg van alapítva.

Elmulván pedig a zejos tivornya napok, érkezett a komoly működés ideje, és mi mint komoly férfiak és hölgyek nem késtünk az elszomorodott szívek földérintésére f. h. 18. műkedvelői előadásainkat megkezdeni. Előadattak: „Az első követelés“ és „A lepcsőstelt polgármester“ egy előbeszéd és egy közbejött szavalt kísérletben. A két vigi. folytonos derűtségben tartotta a közönséget, mi annak jele, hogy jól mulatott. A közreműködők derékasan megfeleltek szerepeiknek ugy hogy mindnyájukat a leghasznavehetőbb tagoknak lehet reménylenünk, mi hogy beteljesedjék csak szereptudás és a mindennapi életnek feszitelen visszaadása kívánatik.

Közönség nagy számmal mondhatni a város színe, virága együtt volt, mit az olcsó belépi jegyekből bejött 91 fr. eléggé igazol.

Ily sok szellemi élvezet után azonban illő, hogy az anyagiakról se feledkezzünk meg. Tehát tudja meg a nemes olvasó, hogy takarékpénztárunk a legörvendele- virágzásnak indult. Ez előtt másfél héttel, hallom, hogy apró cseprő betételekből 4000 frtot vett be, és rá egy hétre más 5000 volt. Lám, ha ez előtt két-három évvel engedélyezik hamarjában, hány ezer, hogy ne mondjam százezer forintcskát összezsugorgattunk volna! — De hiába, abban az áldott korszakban még takarékosnak sem volt szabad lenni.

Hanem most veszem észre, mily hamar kifogytam az anyagiakból. Kénytelen vagyok újra a szellemiekbe kapaszkodni. Ezennel jelentem tehát, hogy az unghvári püspöki megye által már szintén régóta tervezett Szent-Bazil társulat (ad notam Szent-István társulat) engedélye leérkezvén, a felhívások most vannak sajtó alatt. S ugy hiszem, ennyi elég is egyszerre. r. l.

Sárosbót. Bárfa, február 15. Lezaitott a farsang, s most elég időnk van elmékedni a multakról, s vidéki leveleket írni. Balunk kettő volt, ezeket a Casino rendezte, s hála legyen Bachusnak szebb anyagi eredményűek voltak, mint a pesti jótékony czéluk. Jövelmüket a Casino, uj billardjának kifizetésére fordította. (Bocsánat hogy mi egy ity acquisitit is kiirunk az újságba, ez nálunk ha nem is világra vagy országra de bizonyosan városra szóló esemény.) S nem mulasztathatjuk el itt a vidéki közönséget figyelmeztetni Ersek István pesti tekeasztalos merterre, hazai e nem első rendű iparosunkra, ki a versenyt bármely külföldivel kiállja, s a megrendeléseknek magyar becsülettel felel meg — Casinónk egy másik fontos sőt legfontosabb tényezője a könyvtár, nagyban gyarapodik, napól napra érdekesb s becsesebb művekkel telik meg, s nagy mérvben felel meg czéljának, a művelődés terjesztésének, míg másrészt nagyobb igénybe vétele erősebb szaporodását is vonja maga után. E könyvtárt nem csak a tagok s családjaik használják, de kölcsön könyvtárukat szolgál másoknak s különösen nyárban a fürdő vendégeknek is.

Választékos tartalmának s a rendkívül olcsó olvasási díjnak köszönhető az is, hogy nem csak a legközelebbi vidékről valók, de eperjesiek, zempléniek, sőt galicziaiak is használják.

Nem lesz érdektelen statisztikájára vetni egy pillantást. Keletkezési napjától 1864-ki május elsőjéig f. év Január elsőjéig tehát 20 hónap alatt szerzetelt 475 mü 739 kötetben. Ezen idő alatt volt 200 olvasója. kik összesen 6584 müvet vettek ki 13240 kötetben, még pedig 1476 magyar müvet s 5108 német munkát. Ezen számokhoz nem kell commentár. Könyvtárunkról még csak azon örvendetes hírt teszszük itt közö, hogy az igazgató választmány számokkal meggyőzve elfrendelte. miszerint a folyó évre a jövedelem két harmada fordításék az aránylag oly drága magyar könyvre, eddig pedig ez meg volt fordítva. S ma holnap ujonan szerzett 50 magyar mü fog az olvasni vágyók kezén forogni.

Ha időjárásunk olyan marad mint a mostani ugy a jövő héten csak Brútról s Glevitzki kereskedéséről lesz a szó. S csakugyan alig csalatkozott azon időjós ki megmondta, hogy februárban fogunk vetni.

Sem országos sem városi politikáról most az egyszerű nem írok — de még sem állhatom meg, hogy a ma hallott történetkét el nem mondjam. A mai baromvásr-

kor lépett először életbe a jelentékenyül felemelt vám díj-szabály. — Természetes, hogy az erről tudomással nem bír, vásárra jövő földműveseknek ez sehogyan sem tetszett, s hogy a kifakadások minden nemeit lehetne hallani; de egyike a legeredetiebbeknek mégis az volt, hogy: ime ezzel halál ák meg az országgyűlési követek a voksokat, majd jönnek ök mások voksolni. . . . Ez is politika. Népvételek jönnek el a te országod! . . . r. . . . l.

Ujdonságok.

* *A Kassai színházi közönségre* leverőleg fog hatni azon hír: hogy *Nagy Luiza* k. a. a társulat jeles primadonnája már eltávozott Kassáról. Visszavonulása a színpadtól — mint halljuk — egészségi szempontból történt, de történiék bármilyen okból, föltötte sajnáljuk: hogy a derék művésznő, ki a szó szoros értelmében *lelkét* képezte e színtársulatnak, távozásával megfosztja a közönséget azon élvezettől, melyben — mindig kitűnő játéka által — részletet.

* *A Rónay-pár* legközelebb a kassai színpadon fog vendégszerepelni. Igen helyesen tenné az igazgató, ha ezen jeles művész-párt szerződöttné, annál is inkább: mert míg egy részről Nagy Luizát egyedül Rónayné pótolhatná Kassán a vidéki színművésznők közül, más részt Rónayban egy oly kitűnő tagot nyerne a társulat, a minőnek hiányát eddig is gyakran érezte a színházi közönség.

* *A Kassai jogász-segélyző-egylet* a hangverseny s színi előadás, kisorsolás és Goics Lázár költeményeinek kiadása érdekében — f. hó 18-án bizottmányi gyűlést tartott, mely alkalommal a bizottmányi kebeléből három választmány alakult, és pedig az első: a színelőadás; a második: a kisorsolás; harmadik: a költemények kiadása körüli teendőkkel bízván meg. — Midőn az egylet tevékeny működésére, olvasóink figyelmét felhívjuk, egyuttal alkalmat veszünk magunknak Goics Lázár költeményeit — melyből a napokban mutatványt is fogunk közölni — részint a jótékony cél iránti részvétből, részint pedig a szép tehetségű szerző buzditása végett — a közönség meleg pártfogásába ajánlani.

+ *Gróf Péchy Manó* ő méltóságának testvér öccse mélt. gróf *Péchy Szilárd* f. hó 15-én Pesten elhunyt.

Halt tetemei az abaujmezei Boldogkőváraljai családi sírboltba tetettek. — Áldás legyen a közbecsülésben és szeretetben élt jeles hazafi — porán!

+ *Kiss Károly* akadémiai rendes tag 73 éves korában f. hó 17-én elhunyt. — A boldogult jeles férfiú azon alapítvány élveztje volt, melyet néhai gróf Festetics László az akademiában katonai tudósok számára dotált. — Béke hamvaira.

— *A Kiss Károly* halálával megurult rendes akadémiai tagságra legközelebb aligha nem Korponay János áll, ki már 21 év óta levelező tagja lévén ezen osztálynak, a fennebbi alapítvány élvezetere minden tekintetben igen sok érdemmel bír. — Nem csupán az akadémia által kiadott munkái érdemesítik nevezett tudós hazánkfiait ezen kitüntetésre s jutalmazásra; de azon körülmény is, hogy Korponay János egyike volt azon törhellen hazafiakkal, kik a legsúlyosabb napokban is — midőn a harc lecsendestülése után, a fegyverek pihentek, — tollal harczolt a haza felvirágzása érdekében, s hét évi nehéz fogsága alatt oly érdekes hadtani s történelmi adatok összeállításán buzgólkodott, melyek kiadását eddigelő csupán igen szerény anyagi helyzete s a mostoha viszonyok akadályozták. — Ha valaki, akkor Korponay János bizonyára megérdemli azt: hogy ha a haza meg nem jutalmazhatja szenvedéséért; jutalmazza meg a tudományos akadémia azon páratlan szorgalmáért, melyet a tudományosság terén már is sikeresen kifejtett. — Ajánljuk Korponay János akadémiai lev. tagot a fővárosi sajtó figyelmébe.

* *Eperjesen* f. hó 25-én Zsitkovszky Károly zenészi előadást rendezend, mely alkalommal a hurok helyett aczélrugókkal felszerelt zongorán fog játszani.

Vegyes hírek.

— *A miniszter-crisis* felől szállongó hírek teljesen alaptalanok; és a felsőbb kormánykörökben uralkodó egyetértés változatlanul fennáll. (Sürg.)

— *Hogy a miniszterek* egyelőre nem jönnek Pest-Budára, azt a bujai várkörökből eredő hírek is megerősítik. Felteték ugyanis, hogy a felirati vita az alsóházban gyorsan fog elintéztetni, és e várakozásban valamennyi miniszter Pestre hivatott meg; miután azonban a

képviselőházi jobb oldal jónak látta oly tetemes számban résztvenni az actioban, s következésképp a választási vita vége be nem látható, a miniszterek idejövételére is későbbi időpont tűzetett ki.

— *Andrássy Gyulának* az udvari ebédnél tett állítólagos nyilatkozatáról ezt írják Bécsből: *) g. Andrássy először is Eszterházy gróffal értekezett, mire ő felsége a császár előtt kijelentette, hogy Magyarország a Poroszországgal esellegesen kitörendő meghasonlást mindenesetre közös ügynek tekintendő, és ő felségének vagyónát és véréit felajánlaná. Az uralkodóra e nyilatkozat, mély benyomást látszott gyakorolni, erősítik legálább, miszerint ő felsége közvetlenül reá Majláth udvari cancellar irányában igen dicséretileg szólott e nyilatkozat felett, és névszerint megjegyezni méltóztatott, miszerint meg van győződve, hogy a *vassély órájában bizódot számíthat a magyar nemzetre.*

* *Ő felsége* a császár, legmasabban elrendelni méltóztatott, hogy ez évben egész Magyarországon ne tartassék ujoncozás; illetőleg, hogy az mindaddig felüggesszessék, míg az országgyűlésben a katonai állítási törvény keresztül nem vitétt. Az ezen évi katonakötelesek mindemellett nem szabadítatnak fel a későbbi ujoncozás alól. (Wandr.)

— *Pesten a kir. m. természettudományi társulat* a természettudományok általánosítása, s pénz erejének növelése tekintetéből a bñjt tartama alatt természettudományi estélyeket rendez. A tárgyak mikről a közönség ott tanulságos és érdekes előadásokat fog hallani és látni a következők: 1. A villam delejesség erőművi hatásáról, kísérletekkel. 2. A fényképezés magnesis világi tásnál. 3. A levegő közegészségi tekintetben. 4. A legnagyobb üdegy előállításának módjáról, kísérletekkel. 5. A keleti nökről. 6. A légnemű testek égési tümenyeiről kísérletekkel. 7. Az égből hulló kövek, mutatványokkal. 8. Kísérletek az ideg és izom villamosság köréből. 9. Az állatvilág hatása az emberiség művelődésére. 10. A fény fluorescentiája kísérletekkel. 11. A kávé, tea és csokoláde. 12. A vízből, kísérletekkel. Hát Kassán nem lehetne ily módon utat törni az exact tudományoknak?

— *A bélyegfogyasztás* 1865 első felében 8,171,123 frtra rüg, s a tavalyi fogyasztáshoz képest 7,825 frt csökkenést tüntet ki. A kimutatott összes jövedelemből esik bélyegjegyekre 7,434,724 frt., kártyákra 91,917 frt., naptárakra 10,332 frt., újságokra 335,343 frt., hirdetésekre 29,301 frt., igérvények 81,339 frt., váltókra 188,617 frt. Tanulságos ebből, hogy a szerencsehajbászat legveszedelmesebb eszközei, az igérvények bélyege tetemesen szaporodott, holott az újságok és váltók bélyegjövödelme tetemesen csökkent, mi egyrészt az olvasó közönség megapadásának, másrészt a kereskedelmi világ üzletforgalma csekkenésének tulajdonítható.

*) Ezen hír már megczáfoltatott.

Szerk.

FÁRCZA.

Pál vitéz.

(Tört. beszély.)

(Folytatás.)

Az aratás.

V.

E vészteljes nap, vészteljes felhők mögött lealdozott, s mintha a világ egyetem megrémülne, hogy örök-elköltözött tőlök az élet és tenyészet anyaga, iriózatos vihar és mennydörgés keletkezett, könyek zápora hullott, mint a tengeráradat; a szélbőmből, mintha a föld sarkait akarná kiforgatni helyéből; az állat- és növényország fiai félve bujtak el az égi szenvedélyek szilaj pusztítása elől, csak a főúri kastély áll szilárd nyugalommal, tömör falain vissza verődik minden moraj, belől minden békét, boldogságot, és csendet lehel, s Eszterházy oly édesdeden pihen a nap sütötte párnák között, kuszált homlokán derű, ajkaival mosoly játszik, hogy is ne, hisz Morpheus oly kedves álom képekkel gyönyörködteit lelkét, feje felett áll ifjúkori barátja Zrinyi, a költő arany kobozzal kezében s átszellemült ajkai oly fellengő másvilági költeményeket dalol, mely szívet emel, s bájaival éringat, lábánál Wesselényi nádor áll Murányi Venusával s reá oly fájón, oly szomoruan mosolyganak, aztán felé hajolva félelmesen suttozják: Ne aludj, ne aludj! . . . E perczen halk zörénés riasztá fel s egy férfi közelgett felé lábujjhegyen kezében égő lámpával.

— En vagyok kegyelmes uram, mondá rezgő hangon Pál vitéz; bocsásd meg, hogy szép álmaidat zavarom.

— Köszönet érte, édes barátom, ugy is szeretem szemlélni az éjjeli fergetegnek borzalmas játékát. . . De mintha valami mondani valód volna arczizmaid rángatóznak, szólj, mi lelt?

— Látod ezen gyémánt keretű órát?

— Igen, a sz. gothárdi csatában egy keresztüzből kiragadtál s akkor ajándékoztam neked azon ígérettel, hogy bármit kérj, ha ezen órát felmutatod, teljesíteni köteles leszek.

— S most itt a pillanat uram, viszonzá komolyan Pál; add át nekem egy órára méltóságos rangodat, hírdetel és dicsőségedet, legyek én az örök hírv Eszterházy gróf s te az igénytelen * Pál.

— Az épen olyan form, mint midőn Bornemissza

Anna, fejedelem lett egy órára, hogy férjének botlásait helyrehozza, légy barátom akár három esztendőre, viseld sulyos méltóságom terheit s én viszont élvezzem családi boldogságod örömeit. De ennek oka van, nemde ez nem pillanatnyi szeszély?

— Igen, magas pártfogóm! bizva becsületszavában, leleplezem a rémitő titok fátolyát. Éjjel nóm Zrinyi Ilona által értesült, hogy Ali Goel, kalandor vezér, meghallván ittlétedet, négyezer emberrel készül megrohanni s elfogatni, vagy véres fejedet bemutatni a sultánnak, hogy a fejedre kitűzött ezer arany jutalom-díjat felvehesse s ez által a diván kegyét kinyerje; midőn nóm levelét elolvastam hirtelen a kétszáz munkást, kik a csűrűben hálnak, felbressztém. kik sarló kapa s vasvillával fegyverezve kihívó daccal várják a csatát, de mivel török szokás szerint, minden fegyver csak téged, a vezért, fog keresni, minden bajnok csak téged akar elejteni, azért add nekem azou dicsőséget, hogy mint Kemény Simon a nagy Hunyadit, mind Dezső Róbert Károlyt, én is a te nagy személyeád ruházásával megmentsélek, ugyis te tegnap visszaadtad üdvömnek drágább becsületesemet, én ma leszietem életemmel tartozásomat! . . .

— Soha! kiáltá felháborodva Eszterházy; ily rutönzéssel nem akarom megfosztani e boldog családot királyától, inkább elfogadom a sirt, ott legalább nyugodni fog e vérző szív.

— Szabad-e nyugodni egy ország nádorának, mikor a haza veszélyben forog, mikor milliók függesztk rád sovárogyva szemekiket? Oh ne akard megfosztani a nemzetet legjobb atyjától, a trónt legszilárdabb oszlopától, a barátot jó barátjától, s az ellenséget rémes ostorától, s ne akarj martaléka lenni, e haramiáknak, mert neked élni kell, felszabadítani másfélszázados rab-bilincseitől a hont, hogy az ujra ifjuságának teljes erejében viruljon fel.

— Te rajongó ékesszólással akarod rábírn az atyát, hogy fia meggyilkoltatásába beleegyezék? vagy nem vagy-e te szellemileg az én fiam és teremtményem? nem én neveltelek-e Isten és polgári erényekben, hogy egykor gyámom és vigasztalóm légy, s most, mint egy hizott ludat, áldozatul dobjalak a pogány isteneknek?!

— Gondolj uram a nagy szellemekre: Brutus, Jefe, Abrahám saját gyermekeik vérével öntözék meg a haza oltárát, hódolj te is a végzet vas parancsának s vedd barátodat egy ország, egy nemzet üdvéért áldozatul; oh engedj, hogy én legyek a védpaizs, mely fel fogja a neked szánt csapást; oh engedj nekem azon gyönyört, eleget voltam boldog, de kicsiny, egy pillantra nagy akarok lenni, habár e nagyság, mint a gögös Phaetonnak saját életébe kerül is!

— Irgalmas ég! minő Scylla és Charibdis örvényei közé szorítatám, melyiket kockáztassam, barátom vagy hazám? mindkettő oly határtalan kedves nekem — Az idő repul, minden perc vészit lehet, nincs időnk órákig nyuló vitákra, különben is a győzelem csak enyim lehet, mert te adott szavadnál fogva foglyom vagy, . . .

— Legyen tehát! . . . hazámnak meghozom a legkinosabb áldozatot is! légy tehát a csata kapitánya, én is ott leszek, mint egyszerű katonád s jaj az ozmannak, ha elejtenek, mert százezreket vágatok le éretted, sőt azon leszek, hogy az utolsó emberig kiirtsuk Europa földéről.

— Köszönöm kegyelmedet atyám, pártfogóm, mindennem! rebegé térdre borulva Pál vitéz s könyekkel áztatá Eszterházy gróf kezét, oh ez éjn álmodám, hogy lokom, mint egy fecske kiröppent testi fészkeből s elbarangolt az égi reneteg va kító fényébe. Oh, ha elesem, ne feledd barati kötelmedet s temess el az arany kalászok közé, hol éretted elvérezék, ha elfogatom: válts ki akár élve, akár halva, mert halva is édesebb a haza szentelt földében pihenni, hol puhább a sir, lágyabb a koporsó, kedvesebb az örök álom, aztán ne feledd vigasztalni kesergő özvegy nőmet, légy atyja kis árváimnak, miként nekem valál s neveld őket, hogy tollal és karddal, szívet és lélekkel mindig készek legyenek ös- atyjok példáját követni, ne hadd el sorsüldözött barátunkat, Imrét, es az elleneitől elárasztott beteges királyt.

— Pál! Pál! ne szólj így, kiáltá elérzőkenyűlve a nádor; — ne szólj ily haltyudalon, mert szivrepszető fájdalomban kénytelen leszek visszavonni adott szavam . . . de hisz én is elkísérlek a halál iskolájába, én is ott leszek a vérmezőn; oh kitudja, ki lép előbb a sír-üregbe?

— Bizonynyal én; csalhatlan előérzelem sugja ezt nekem, engem ne sajnálatok ne sirassatok, hanem örvendeztetek, mert ily halál dicsősége egy halhatlansággal felér! . . . És te öl soká soká, hazánk hős sassa; mint a nép mondta tartja, hogy a sas minden száz évben megváltoztatja kemény csőrét s megifjul, te is századokig vidám fiatal erőben örülj; hogy boldog legyen általad a sokat szenvedett haza, s most otölj meg, csókolj meg, mint gyermekkorunk galámbszelid évében . . . . Már az első ágyu megdördült, a véres óra üt . . . Félre az asszonyias érzélgéssel, egy halhatlan Zrinyi edzett kebelével, a sz. Szűz védezánya alatt induljunk a csatára . . . . Ügyünk szent és igazságos, Isten velünk leszen!!

(Folytatjuk.)

Színházi szemle.

A mult napokban Becker mutatóványaival volt eltele a közönség; s így a dráma egy kissé ismét háttérbe szorult, a min egyébként nem csodálkozhatunk, mert míg a rendes előadások csak úgy kong a színház, addig Becker uram varázsa játéka mindig zsufolásig megtölti nemcsak a karzatot, de a zártzsekeket és a páholyokat is. — A szerelmi mámorosok mely színmű f. h. 16-án adatott, gyér közönséget tudott bevonni, pedig Nagy Luiza ekkor bucsuzott el a kassai színházi közönségtől. — Nem tudjuk, mi gátolta az igazgatóságot, hogy ezen körülményt tudtul adja; de annyi bizonyos: hogy a kassai közönség másképen akart megválni azon

művésznőtől, a ki feladatának mindig teljes sikerrel megfelelt. — Szabadjon tehát hinnünk, hogy ez nem volt végbucsúja a kisasszonynak, s hogy a közönségnek még nyílik alkalmá a jeles művésznő iránti szeretetét bizonyítani.

Hétfőn, febr. 19-én adatott „Az ördög naplója” régi jó vigjáték francziából fordítva Egressy Béni által. — Temesváry Robin de Bois-t játszta; a ki ezen szerepet az öreg Lendvaytól látta, az, alig ismert rá a mai Robin de Bois-ra; — különben Temesváryn látszott az igyekezet, s a ki először látta a darabot, meg lehetett játékaival elégedve. — Legjobb volt Takács (Rapiniere) és Tóth (Gauthier) A nők általában a többi közreműködők is jól tölték be helyeiket. — Kis közönség.

Kedden, február 20. „A becsületszó” Szigeti gyönyörű vigjátéka. — Takács művészileg játszta az öreget. Takács Emesnek Róza szakszerepe, s meg is voltunk vele elégedve, előnyére válnék azonban, ha kevesebbet énekelne. — Keocskésné jó volt. — Temesváry s Krasznay — kevés kifogással — jól működtek. — Elismerést kell szavaznunk Temesvárynak, mindig gondos s elegans öltözködésért. Jól esett látnunk, hogy Krasznay is letette már a kopott fekete-forma rokkot. — Férj az ajtó előtt operette, egészen sikerült, Hajnal H. Mindszenti, Prielle Péter sat. igen jók voltak. — Kis közönség.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, február 21-én 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	640	—	6	—
Kétszeres	520	—	—	—
Rozs	4	380	—	—
Tengeri	390	360	—	—
Árpa	280	260	—	—
Zab	190	180	—	—
Kása	680	640	—	—
Borsó	9	820	—	—
Lencse	760	720	—	—
Bab	740	7	—	—
Örlött dara	1140	10	—	—
Tatárka	960	—	—	—
Burgonya	2	180	—	—
Aszuszilva	12	11	—	—
Szesz itczénkint	17	16 1/2	—	—
Marhahus fontonkint	14	—	—	—
Boronyuhus	16	14	—	—
Sertésuhus	18	16	—	—
Vaj itczénkint	36	34	—	—
Zsir	56	50	—	—
Szalonna fontonkint	34	32	—	—

Kassa, február 21. A tavaszi idő tölire változott át, az éjjel kemény fagy állott be; tiszta verőfényes nap van; az utak megnehezdedek. A piac népes, az élet ára az utóbbi napokban semmivel nem emelkedett. A hivatalos kimutatás fennebb olvasható. —

Eperjes, február 19-én. Buza köblönkint 6 frt. 40. — 6 frt. — Rozs 4 frt. — 4 frt. — kr. Tengeri 4 frt. 40 kr. — 4 frt. — kr. Árpa 2 frt 80 kr. — 2 frt. 60 kr. Zab 2 frt. 20 kr. — 2 frt. — kr. Kása 8 frt. — kr. 7 ft. 60. Borsó 6 ft. 40. 6 ft. 20. Lencse 8 ft. — 7 frt 50 kr. Bab 8 frt. — kr. — 7 frt. 60 kr. Örlött dara 12 frt. — kr. 11 frt. —. Tatárka 6 frt 80. kr 6 frt. 40. Burgonya 1 ft 70.1. Aszuszilva 10 ft. 40. Szesz itczénkint (magyar iteze abroncs alatt 30 fok) 18 kr. Marhahus fontonkint 10 kr. Boronyuhus 12 kr. Sertésuhus 16 kr. Vaj itczénkint 44 kr. Zsir 40 kr. Szalonna font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánkint 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Középkenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

riczából még csak csekély készlet van a piacon, eladás könnyű. Zab könnyű és jó keletnek örvend, az árak valamivel szilárdabak. — Árak: vidékünkbeli új buza 86—88 flos 3 ft 25—45 kr. bácskai ó 87—88 flos 3 ft 20—25 kr, hasonló új 86—37 flos 3 ft 25—30 kr. bányási új 89—90 flos 3 ft 65—70 flos 2 ft 15—20 kr, új flos 65—70 kr, ó rozsa 73—80 flos 2 ft 15—20 kr, új 80—82 flos 2 ft 25—30 kr, árpa 70—72 flos 1 ft 70—80 kr, etetésre 1 ft 45—55 kr, kukoricza ó 1 ft 80—90 kr, új 1 ft 90 kr—2 ft 10 kr, zab ó 49—51 flos 1 ft 20—24 kr, új 45—47 flos 1 ft 15—19 kr.

Bécsi börze Február 20-ról.

5% Metallique	61.75
Nemzeti kölcson	64.90
Bankrézvény	744. —
Hitelintézetirészesvény	145.10
Londoni	102.80
Ézszt	102. —
Arany	4.91

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr
N.-Mihályig	1 " 50 "
Gálszécsig	2 " — "
Kassaig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
N.-Mihályig	3 " — "
Szobránczig	4 " — "
Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza 1 " 50 kr. . e.	

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken szombaton reggeli 6 órákor, vasárnap, délután 5 órákor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órákor, hétfőn reggeli 6 órákor.
Menet-jegyzék Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácsban: Tóth Károly. Beregszászban: Uj. Jandrisits Antal. Vasáros korcsmában: Guln József.

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órákor. Személybér 5 frt. 64.
Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órákor. Sz. bér 15 f. 53.
Tarnóba, Eperjesen keresztül, vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton éjjel 1 órákor. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponta kétszer, reggel 7 és délután 2 órákor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu. Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombaton kivéve naponta 6 órákor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombaton kivéve naponta 6 órákor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órákor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungváron: Pollák Fülöp. — Munkácsban: Tóth Károly.

KÖZLEKEDES.

Vasuti meretved 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

Kassa indulás	reggel	árjegyzék		
		I.	II.	III.
5 óra — p.				
Miskolc	7 " 52 "	4.44	3.34	2.12
Tokaj	9 " 35 "	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	8.84	6.66	4.23
Debreczen	12 " 12 "	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	13.57	10.22	6.52
Szolnok	4 " 44 "	17.35	13.05	8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	18.86	14.19	9.06
Pest	8 " 37 "	22.81	17.15	11.04
Bécs	6 " — "	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este
Pest	6 " 25 " reggel
Czegléd	9 " 27 " "
Szolnok	10 " 27 " "
Püsp. Lad.	1 " 26 " délután
Debreczen	3 " — " "
Nyiregyháza	4 " 28 " "
Tokaj	5 " 25 " este
Miskolc	7 " 29 " "
Kassa érkezés	10 " 35 " "

Hivatalos értesítés.

1840. polg. 1865. 31(3)3

Árverési hirdetmény.

A magas kincstárképviselő kassai cs. kir. tettes pénzügyészetnek, szántói lakos Szobota István és neje ellen 126 frt 5 kr iránti követelése tárgyában, alperesektől Szántó városában 910. h. r. sz. a. fekvő lakházok s belfundusok, s 3249 h. r. sz. a. Bogárokon fekvő 200 □ ölet terű szőlőjüket lefoglaltatván s felbecsültetvén, — az árverés azokra nézve már négy ízben megpróbáltatott ugyan, de vevők hiánya miatt az eladás nem sikerültvén, azon vagyonoknak ujabban eladatulára 5-ik határnapul, e f. é. márt. 7-ik napjának reggeli 9 órája, a helyszínére ezennel bíróság kitűzetik, hova a venni szándékozók kész pénzzel ellátva meghívotnak.
Kelt Szántón jan. 2. 1866.

Péczy János.
gönczi jbli fős.

360. t. k. sz. 37(1)3

Hirdetmény.

Abaujmegye törvényszéke által ezenel közhírré tétetik, mikép gróf Fay István csödtömégének Alter Simon elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt és összesen 3590 frtra. o. é.

megbecsült, Szántó mezőváros községben, telekkönyvi 106. számu ivben foglalt ingatlanaira, melyek: lakház, melléképületek, szántóföldek, rétek és szőlőkölből állanak, megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak foganatosítására 1866. évi április 5-dik napja mint első, és 1866. évi május 3-dik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárán atól el nem fog adatni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs azon ideig bármikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.
Kelt Kassán 1866. évi január 31-dik napján tartott megyei törvényszéki üléséből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

432. sz.

Hirdetmény.

Abaujmegye törvényszéke által ezenel közhírré tétetik, mikép Kósch és Böhm alsó-metzenszói közkereseti cégnek Gedeon Mihály Judit ugyanotti lakos elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt és összesen 2200 frira megbecsült három, Alsó-Metzenszói községben telekkönyvi 742. számu ivben foglalt ingatlanaira, a helyszínén Alsó-Metzenszón megtartandó bírói árverés megrendeltet-

Kunsch Gábor,
m. alispán.

vén, annak foganatosítására 1. évi március 23-dik napja mint 1-ső, és f. évi május 4 dik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárán atól el nem fog adatni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs azon ideig bármikor a törvényszéki irodában megtekinthetők, a birtok csak a 2-dik árverésen lesz becsárán eladandó.
Kelt Kassán 1866. évi február 6-án tartott megyei törvényszéki üléséből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

Magán hirdetések.

Ezennel bátorokodunk a T. cz. Földmívelő urakat figyelemzetni, hogy Gyárunkban kész vas-ekék, eke-vasak a legjobb anyagból mindig készen kaphatók, és megrendelésekre az eke-vasak aczélból is készítettnek; — mivel mostan a tavaszi munka következik ajánljuk készítményeinket:
1 vas-eke öntött talppal tartalék vassal 12 osztr. frt.
1 vas-eke öntött talppal tartalék vas nélkül 11 osztr. fr.
100 font. Widats-eke vas, igen kemény anyagból 15 osztr. fr.
100 font. Widats-eke vas, aczélból 26 osztr. fr.

ezen árak mellett a készletet Kassáig állítjuk — pénzek bérmentes levelek által kérétnek; — megrendelések, a leggyorsab pontossággal teljesítettnek
Alsó-Metzenszón Abaujmegyében.
34(1)3

Schürger és Schmotzer.

Egy okleveles tanítónó valamely urháznál, mint magán nevelő alkalmazást nyerni óhajt. Bovebben értekezhetni ez iránt t. Imre Lőrincz mintá - főtanonai igazgató urnál.
Kelt Kassán hó 21. 1866. 35(1)3

Eladó lovak.

N. M. Gróf Barkóczy ur Ungh-megyebeli Palócz helységében van egy idomított négy fogat és két háti ló eladó. Az eladást a helybeni Tisztartó Petrisák Ferencz eszközli. — 33(1)2

Jószág - eladás.

Zemplén megye Bodrogközi járásában az árviztől már majd egészen ment, hatóságilag 154.000 frton földül becsült, gyönyörű kiállításal ellátott nemesi birtok szabad kézből eladó. — E jószághoz a Király-Helmecezi hegyen levő egy szőlő is tartozik.
Közelebbi értesítést ad

Matolay Etele.

S.-A.-Ujhelyi ügyv.